

)										
$\langle$	מוקדש לע"ג הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	
ľ	צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"ל ב שלמה זלמ <mark>וג</mark>	107	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	\\\\\ *	Λ
١	ושושנה נעמי <mark>הי</mark> "	127	17:17	17:16	17:14	16:14	16:16	16:00	ויצא	1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

אנו יכולים לראות היום בעם ישראל הרבה יהודים שלצערנו לא שומרים שבת אבל בעומק נשמתם הם מחוברים לה'.מה גורם לחיבור הזה?ובכן ביום כיפור אני מצטער על כל העבירות שלי,על כל הנדרים שנדרתי להיות טוב יותר ולא קיימתי אותם. יעקב אבינו הוא הראשון שנדר:"אם יהיה אלוקים עמדי..ושבתי בשלום אל בית אבי". יעקב בעצם אמר:גם אם לא אזכה לקיים את נדריי עדיין נדר אחד ומיוחד אקיים:"ושבתי בשלום אל בית אבי" - לשוב אל ה'. כך יהודי מתפלל כל שנה ביום כיפור בתפילת כל נדרי:אני מצטער על כל הקבלות הטובות שקיבלתי ולא עמדתי בהם אבל בנדר אחד עמדתי רבונו של עולם והנדר הזה הוא לשוב אליך..שנזכה תמיד לזכור זאת, שה' מחכה שנשוב אליו (רבי שלמה קרליבך זצ"ל).אוהב אתכם! שבת שלום (-:

. דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. ייז כסלו: ט א וּכְכַלוֹת אֶלֶה נָגָשוּ אֶלַי הַשָּׁרִים לֵאמֹר לא נָבְדְּלוּ הַעָם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהַנִים וְהַלְוִיִם ָמַעַמֵּי הָאֲרָצוֹת כְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם לַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַיְבוּסִי הָעַמֹנִי הַמֹּאָבִי הַמִּצְרִי וְהָאֱמֹרִי: ב כִּי נַשְּׁאוּ מִבְּנֹתֵיהֶם לָהֶם וְלְבְנֵיהֶם וְהָתְעַרְבוּ זֶרַע הַקֹּדֶשׁ בְּעַמֵּי הָאֶרָצוֹת וְיַד הַשַּׂרִים וְהַסְּגַנִים הַיְתָה בַּמַעַל הַזֶּה רָאשׁוֹנַה: ג וּכְשַׁמְעִי אֶת הַדָּבַר הַזֶּה קַרַעְתִּי אֶת בִּגְדִי וּמְעִילִי וַאֶמְרְטַה מִשְּׁעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי וַאֲשְׁבָה מְשׁוֹמֵם: ד וְאֵלַי יֵאָסְפּוּ כֹּל חָרֵד בְּדִבְרֵי אֶלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וַאֲנִי יֹשֵב משומם עד למנחת הַעַרֵב: ה וּבִמִּנְחַת הַעַרֵב קַמִתִּי מִתַּעַנִיתִי וּבְקַרְעִי בְּגִדִי וּמְעִילִי וַאֵּכְרְעַה עַל בָּרְכַּי וַאֶפְרְשַׂה כַפַּי אֶל יְהוָה אֱלֹהַי: ו וַאֹמְרָה אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנְכְלַמְתִּי לְהַרִים אֱלֹהַי פַּנַי אֱלֶיךָ כִּי עוֹנֹתֵינוּ כָבוּ לְמַעְלָה רֹּאשׁ וְאַשְּׁמָתֵנוּ גַּדְלָה עַד לַשַּׁמַיִם: ז מִימֵי אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּאַשְׁמַה גְדֹלָה עַד ָהַיּוֹם הַזֶּה וּבַעֲוֹנֹתֵינוּ נָתַּנוּ אֲנַחְנוּ מְלָכֵינוּ כֹהֶנֵינוּ בְּיַד מַלְכֵי הָאֲרָצוֹת בַּחֶרֶב בַּשְׁבִי וּבַבִּזָּה וּבְבֹשֶׁת פַּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה: ח וְעַתָּה כִּמְעַט כָגַע הָיְתָה תְחָנַּה מֵאֵת יְהוַה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלֵיטָה וְלָתֶת לָנוּ יָתֵד בִּמְקוֹם קַדְשוֹ לְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתִתֵּנוּ מִחְיַה מְעַט בְּעַבְדָתֵנוּ: ט כִּי עֲבַדִים אַנַחְנוּ וּבְעַבְדָתֵנוּ לֹא עֲזָבַנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיַּט עַלֵינוּ חֶסֶד לְפְנֵי מַלְכֵי פַּרַס לָתֶת לָנוּ מִחְיַה לְרוֹמֵם אֶת בַּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעַמִיד אֶת חַרְבֹתַיוּ וּלַתֶת לַנוּ גַדֶר בִּיהוּדָה וּבִירוֹשַׁלַם: י וְעַתַּה מַה נֹאמֵר אֵלֹהֵינוּ אַחֶרֵי זֹאת כִּי עַזַבְנוּ מִצְוֹתֶיךֵ: יא אֲשֶׁר צִוִּיתַ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים ָלְרִשְׁתַּהּ אֶרֶץ נָדָּה הִיא בָּנָדַת עַמֵּי הַאֲרָצוֹת בָּתוֹעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר מִלְאוּהָ מִפֶּה אֶל פֶּה בְּטִמְאַתַם: יב וְעַתַּה בְּנוֹתֵיכֶם אַל תִּתְנוּ לִבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם אַל תִּשְׂאוּ לְבְנֵיכֶם וְלֹא תִדְרְשׁוּ שְׁלֹמַם וְטוֹבַתַם עַד עוֹלַם למַעַן תַּחַזָּקוּ וַאָּכַלֹתֵּם אֵת טוּב הַאָּרֵץ וְהוֹרַשְׁתֵּם לְבְנֵיכֶם עַד עוֹלַם: יג ואַחַרֵי כַּל הַבַּא ָּעַלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאַשְׁמָתֵנוּ הַגְּדֹלָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חָשַׂכְתָּ לְמַטָּה מִעֲוֹנֵנוּ וְנַתַתָּה לָּנוּ ּפְּלֵיטָה כַּזֹאת: יד הָנַשׁוּב לְהָפֶר מִצְוֹתֶיךַ וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמֵּי הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָלוֹא תֶאֶנַף בַּנוּ עַד י א וּכְהִתְפַּלֵּל עֶזְרָא וּכְהִתְוַדֹּתוֹ בֹּכֶה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית ַכַּלֵה לָאֵין שָאֱרִית וּפְּלֵיטַה: ָהַאֵלֹהִים נִקבָּצוּ אֶלַיו מִיָּשִׂרָאֵל קַהַל רַב מָאֹד אַנַשִּים וְנַשִּים וִילַדִים כִּי בַכוּ הַעַם הַרְבֶּה בֶּכָה: ב וַיַּעַן שְׁכַנְיָה בֶּן יְחִיאֵל מִבְּנֵי כתיב עולם עֵילָם וַיֹּאמֶר לְעֶזְרָא אֲנַחְנוּ מַעַלְנוּ בֵאלֹהֵינוּ וַנּשֶׁב נַשִׁים ַנַּכְרִיוֹת מֵעַמֵּי הַאַרֶץ וְעַתַּה יֵשׁ מִקְוֶה לִישְּׁרָאֵל עַל זֹאת: ג וְעַתַּה נִכְרַת בְּרִית לֵאלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא כַל ָנַשִּׁים וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בַּעֲצַת אֲדֹנַי וְהַחֶּרֵדִים בְּמִצְוַת אֱלֹהֵינוּ וְכַתּוֹרָה יֵעָשֶׂה: ד קוּם כִּי עַלֶּיךֵ הַדָּבַר וַאָנַחְנוּ עִמָּךְ חָזַק וַעֲשֵׂה: ה וַיָּקָם עֶזְרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת שָׂרֵי הַכֹּהְנִים הַלְוִיִם וְכָל יִשְׂרָאֵל לַעְשׁוֹת ַבַּדַבַר הַזֶּה וַיִּשָבַעוּ: וֹ וַיַּקָם עֶזְרָא מִלְּפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיַּלֶךְ אֶל לִשְׁכַּת יְהוֹחָנַן בֶּן אֶלְיָשִׁיב וַיִּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל מַעַל הַגּוֹלָה: ז וַיִּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוֹשָׁלַם לְכֹל בְּנֵי הַגּוֹלָה לְהִקָּבֵץ יְרוּשָׁלָם: ח וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים כַּעֲצַת הַשָּׁרִים וְהַזְּקֵנִים יָחֶרַם בַּל רְכוּשוֹ וְהוּא יַבַּדֵל מִקּהַל הַגּוֹלַה:

(ע"פ פרק י פסוק ט ומצודת דוד פסוק ח)

(עזרא ט,א-י,ח)

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

אמר מורנו האר"י, שבזמן הזה נסתרות נעשו נגלות, ושמחה לפני המקום ללמוד ברזי התורה ולגלות רזין לכל בר ישראל.

ר' יצחק איזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, "היכל הברכה", דברים, רח

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, ויצא דף קמ"ז ע"א.

א) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ר' חייא פתח, ואמר, וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם. מקרא זה בארוהו. אבל וזרח השמש, זה יעקב שהוא ז'א, כשהיה בבאר שכע, שהיא בינה, וכא השמש, כאשר הלך לחרן, שהיא הנוקבא דו'אי שכתוב וילן שם כי בא השמש. ואל מקומו שואף זורח, הוא שכתוב וישכב במקום ההוא. כלומר, חנוקבא נקראת מקום, ושם הוא שואף ומאיר. ומפרש, ויצא יעקב, שהוא לשון זריחה. כמו השמש יצא וגו'. ובאר שבע היא בינה, שמשם מקבל זיא אורו. וחדן, היא הנוקכא המקבלת אור השמש שהוא ז"א.

ב) ות"ח שמשא וכוי: ובוא וראה. השמש,

אף על פי שמאיר לכל העולם, נסיעותיו הן רק בב' צדדים, כמו שאתה אומר, הולך אל דרום וסובב אל צפון. משום שדרום הוא קו ימין וצפון הוא קו שמאל. ונמשך ויוצא השמש בכל יום מצד מזרח, שהיא בחינחו עצמו תפארת, והולך לצד דרום, לקו ימין, חסד, ואחר כך סובב לצד צפון לקו שמאל גבורה, כלומר שנכלל מהארת ב' הקוין, ומצד צפון הולך לצד מערבי שהוא הנוקבא. ואז השמש שוקע והולך למערב. וכזה מכאר, יוצא ממזרח, הוא שכתוב ויצא יעקב מבאר שבע, שאז נכלל בכ' הקוין דרום צפון כנ"ל. והולך למערב, שהוא הנוקבא. שכתוב וילך חרנה. ומלמדנו בזה. שההארה המרומות בהכתוב, ויצא יעקב וגו'. הוא הארה שלמה, דהיינו שכלולה מב׳ הקוין ימין ושמאל שה"ם חכמה וחסדים יחדיו.

אביעה חידות מני קדם

:ספר שופטים

חידון לפרשת "וישאלו" (שופטים פרקים א-ה) מקבילה ל-ויצא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. כשיהורה ושכועון נכוזכו בכנעני ד. כי הנביאה ששפטה את ישראכ יושבת בין הרכיה כבית אכ

ה. הַיכוֹן ברק עם זבכון ונפתכי עכה והכלך כשם ביווד עם דבורה

> ו. באיזו בויכה כושתבוש הגביא כשברק קרא כיובכיין וצפתכיי

קששו את בהנותיו שכ כוי

ב. מה שם המקום ששם בכו בצי ישראכ כשתוכוזה קיבכו

צ. מרב אהוד שני פיות כה מתוות כמדיו יווגרבה מה ארכה

פתרונות לגליון הקודם: אַזֹּזת מהערים האַכֹּה, בֹצַר, גוֹכֹּן, דֹּן, הֹר גַעַשׁ, וישֹבוּ ויכֹכוּ

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u> מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל ח🏏 שראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com עישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:

